

Arne Trondrud
3630 Rødberg

Borgarting lagmannsrett
Postboks 8017 Dep
0030 Oslo

Rødberg 28. mai 2010

A N K E

TIL

BORGARING LAGMANNSRETT

Saksnummer : 10-012575TVI-DRAM

Ankende part : Arne Trondrud
3630 Rødberg

Prosessfullmektig : Egen

Ankemotpart : Advokatfirmaet Haavind
Postboks 359 Sentrum
0101 Oslo

Prosessfullmektig : Leif Rustgaard
3630 Rødberg

Saken gjelder : Pengekrav, nå begjæring om opphevelse av fraværdom.

* * *

21. april 2010 avsa Drammen tingrett kjennelse med slik slutning:

Sak nr. 10-012575TVI-DRAM avvises

Kjennelsen påankes i sin helhet, og jeg forutsetter at alle sakens dokumenter oversendes lagmannsretten sammen med denne anke.

Drammen tingrett synes å mene at tvl §6-14, første og annet ledd, uttømmende regulerer rettsmiddelspørsmålet, og derved hjemler avvisning i herværende sak.

Tingretten og Tore Schei – hvis argumentasjon tingretten bygger sin slutning på – har åpenbart tolket regelen feil. Det fremgår både av forarbeidene så vel som av rettspraksis at eksempelvis manglende oppfyllelse av vilkår i forbindelse med absolutte prosessforutsetninger skal føre til opphevelse av avgjørelsen. Mht forarbeidene til den omtalte paragraf, viser jeg til det som er sagt i mitt prosesskrift til tingretten av 12. april 2010 hvor det fremgår at paragrafen – i motsetning til hva tingretten konkluderer med – ikke uttømmende regulerer rettsmidler mot saksbehandling og avgjørelser i forliksrådet.

Jeg legger til at det er uholdbart å hevde – slik Drammen tingrett gjør – at: ”*Av lovens system følger at det ikke kan gjøres særskilte angrep mot forliksrådets avgjørelser om saksbehandlingen.*”, uten å begrunne dette nærmere enn at det skulle følge av lovens system. Denne delen av rettsanvendelsen kan følgelig ikke kontrolleres/overprøves.

Dersom en part ikke har partsevne og det likevel avsies dom i forliksrådet, skal denne dommen oppheves, jf eksempelvis LB-2009-029956 og Rt-2008-1730. Det samme syn er også lagt til grunn under tvistemålslovens regime, se Rt-2005-362 hvor Lindorff – som også har opptrådt som prosessfullmektig i herværende sak – argumenterte med at dersom saksøker mangler partsevne vil en etterfølgende dom måtte anses som en nullitet med opphevelse av uteblivelsesdom som resultat. Lindorff vant igjennom med sin argumentasjon.

Som en hovedregel er det en absolutt prosessforutsetning at saksøker møter til hovedforhandling, slik tilfellet var i herværende sak. Saksøkers uteblivelse skal føre til avvisning av saken, ex officio. Det er et faktum at saksøker *ikke* møtte¹ i forliksrådet 15. desember 2009, og det var følgelig en saksbehandlingsfeil av tingretten å ikke behandle anførselen om at saksøker uteble fra hovedforhandling. Det er således en saksbehandlingsfeil at tingretten ikke opphevet forliksrådets fraværdom mot meg.

Jeg nevner også at en overprøving av sakens materielle sider (realitetsbehandlingen) i tingretten i liten grad vil kunne reparere alvorlige feil og mangler ved saksbehandlingen i forliksrådet.

For øvrig er det bevist at dommeren underslo prosesskrift i saken, samt at dommeren – i fraværdommen – løy om at det ikke var reist habilitetsinnsigelse.² Forliksrådets formann har derved krenket dl §200, første ledd, samt strl §110 ved at han har handlet mot bedre viten.

Loven (§6-14) kan ikke forstås dit hen at visse handlinger begått av forliksrådsdommere ikke kan angripes med rettsmidler³ for de alminnelige domstoler, og at det følgelig kun er sakens

¹ Selv om en person møter for retten og hevder at han møter og opptre på vegne av saksøker, skal saksøker anses å ha uteblitt dersom fullmaktshaver ikke presenterer gyldig og lovlig prosessfullmakt. Slik fullmakt eksisterer ikke. Jeg er kjent med at noen har presentert en slik fullmakt for forliksrådet dagen etter at fraværdommen var avsagt, men jeg har ikke fått tilgang til dette dokumentet. Det eksisterer heller ikke noen fullmakt fra advokatfirmaet Haavind som gir fullmaktshaver (Lindorff) hjemmel til å overdra fullmakten til tredjemann.

² Den unndratte habilitetsinnsigelsen ble følgelig ikke behandlet.

³ Hva skal man eksempelvis gjøre dersom det er reist habilitetsinnsigelse mot en eller flere av forliksrådets dommere, i forkant av hovedforhandlingen (slik det med godt grunnlag ble gjort i herværende sak), og forliksrådet ignorerer eller bevisst unndrar habilitetsinnsigelsen? Det blir ganske så uholdbart å forlange at den

materielle side som kan prøves. Dersom dette likevel skulle være lovens forståelse har det i realiteten ingen betydning hvem som sitter og dømmer i forliksrådet, ei heller hvorvidt de prosessuelle regler følges eller hvorvidt det overhodet eksisterer prosessuelle regler for saksbehandling i forliksrådet. Administrative og prosessuelle krenkelser, lovbrudd, nepotiske handlinger m.v. kan jo (i så fall) likevel ikke angripes.

Loven kan heller ikke forstås slik at en saksøkt part som er blitt skadelidende under en dommers manglende faglige og etiske kvaliteter skal være tvunget til å gå rettens vei for å få overprøvet en avgjørelse han ikke har bedt om og som åpenbart strider mot lovens grunnprinsipper, mens han samtidig ikke skal få anledning til å fullt ut angripe de rettsstridige domstolshandlinger som ledet til resultatet.

Avslutningsvis nevner jeg igjen at det ikke finnes noe grunnlag for å si at lovgiver gjennom den nye tvisteloven har ment å frata rettsutøverne retten til å oppheve avgjørelser fra forliksrådene som anses å være nulliteter eller for øvrig er i sterk strid med lov og rett.

Påstand

Med forbehold om endringer nedlegges følgende påstand:

1. Drammen tingretts kjennelse av 21. april 2010 og Nore og Uvdal forliksråds fraværdom av 15. desember 2009 oppheves.
2. Arne Trondrud tilkjennes sakens omkostninger.

Denne anke er sendt retten i tre eksemplarer

Med hilsen

Arne Trondrud

skadelidende, eller den som er misfornøyd (som er domstolens gjengse beskrivelse av den skadelidendes opplevelse av rettsovergrepet) med ”avgjørelsen”, skal måtte akseptere handlingen og kun stå igjen med ett rettsmiddel; å reise søksmål for å få prøvet saken på ny.